

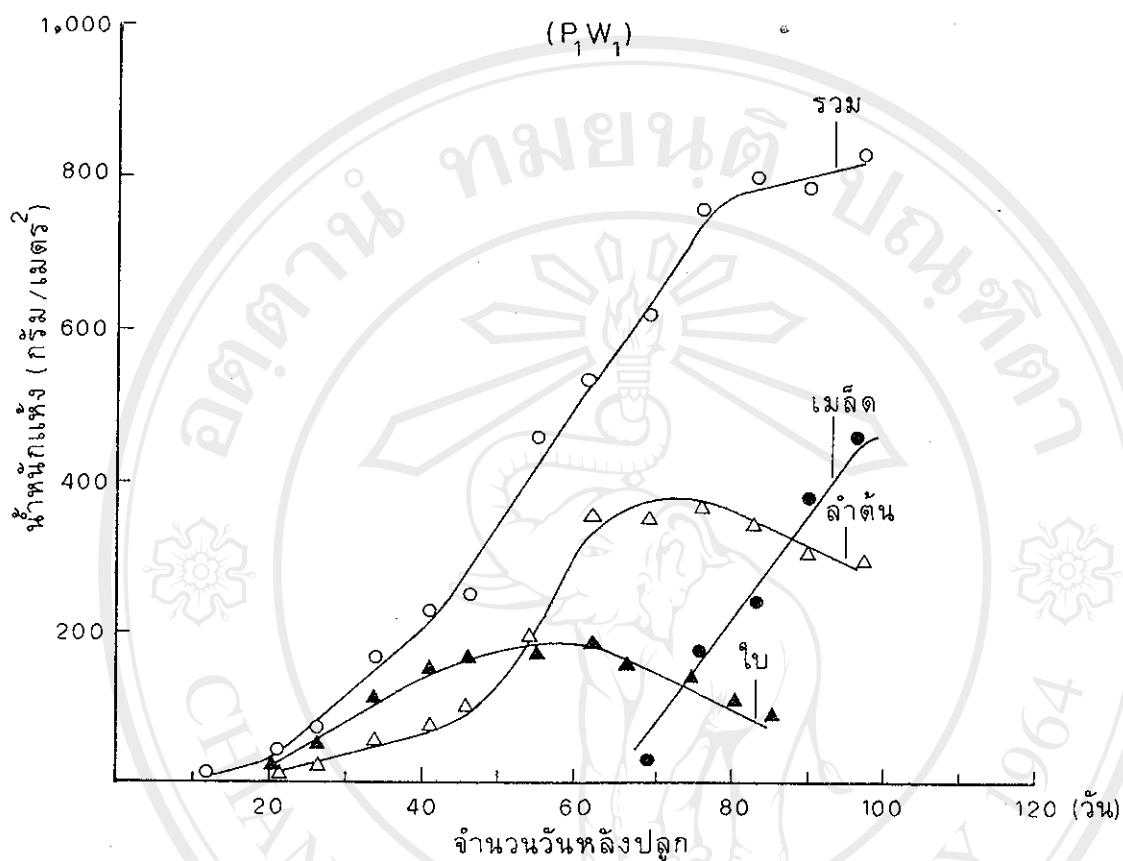
ผลการทดลองและวิจารณ์

การพัฒนาและการเจริญเติบโตของข้าวสาลี

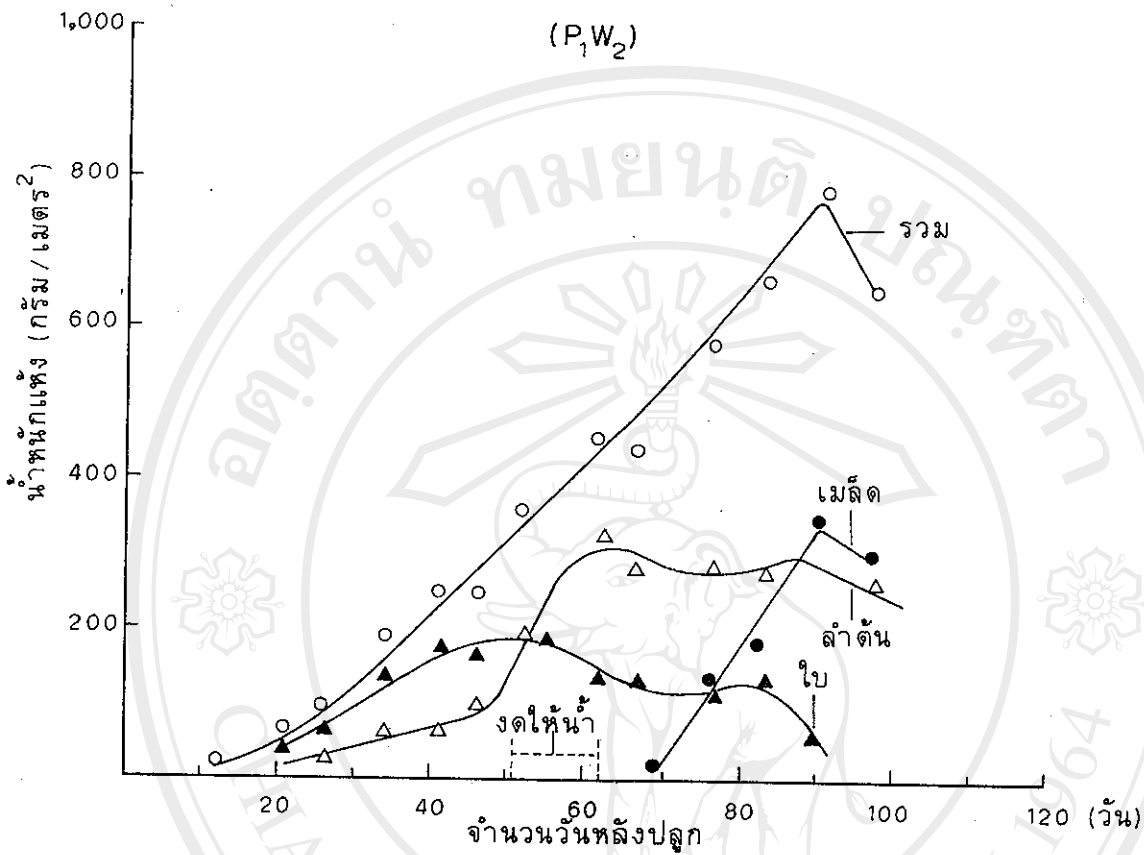
การเจริญเติบโตของข้าวสาลีเป็นลักษณะ S - shaped curve (รูปที่ 1-9) ในระยะสองสัปดาห์แรกหลังงอกการเจริญเติบโตจะเป็นลักษณะของ exponential curve จากการทดลองตรงพบว่าวันปลูกข้าวและการขาดน้ำมีอิทธิพลรวมกันในการเร่งช่วงเวลาการเจริญเติบโตแต่ไม่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของข้าวสาลี (Crop Growth Rate, CGR) กล่าวคือ ยังคงมี CGR เฉลี่ยประมาณ 9.35 กรัมต่อตารางเมตรต่อวัน ในทุกวันปลูกของการไถนที่ต่างกัน (ตารางที่ 1) วันปลูก 13 ธันวาคม เริ่มการเจริญเติบโตเข้าสู่ linear growth phase ก่อนวันที่ปลูกภายในเดือนพฤศจิกายนประมาณ 7 วัน และมีเวลาในช่วงนี้สั้นเพียง 26 วัน ในขณะที่วันที่ปลูกภายในเดือนพฤศจิกายนมีเวลานานถึง 44 วัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าตั้งแต่เดือนธันวาคมเป็นต้นไป มีอุณหภูมิจนเฉลี่ยสูงขึ้นเกิน 20 °ซ. (ตารางภาคผนวกที่ 1) ทำให้เกิดการเร่งการพัฒนาการเจริญเติบโต ซึ่ง Fischer (1984) ได้ให้เหตุผลสรุปเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบว่า การเจริญเติบโตของข้าวสาลีในช่วงหลังออกรวงมีระยะการเจริญเติบโตสั้นลง โดยเฉพาะวันปลูกที่มีการขาดน้ำช่วงดอกบานถึงเมล็ดเป็นน่านม ทำให้อายุเก็บเกี่ยวของข้าวสาลีสั้นกว่าประมาณ 3 - 4 วัน

ตารางที่ 1 แสดงอัตราการเจริญเติบโต (Crop Growth Rate, CGR) อัตราการเจริญของใบ (Leaf Growth Rate, LGR) อัตราการเจริญเติบโตของลำต้น (Stem Growth Rate, SGR) และของเมล็ด (Grain Growth Rate, GGR) ของข้าวสาลีในแต่ละช่วงวันปลูกในสภาพการไถน้ำที่แตกต่างกัน (หน่วย : กรัมต่อตารางเมตรต่อวัน)

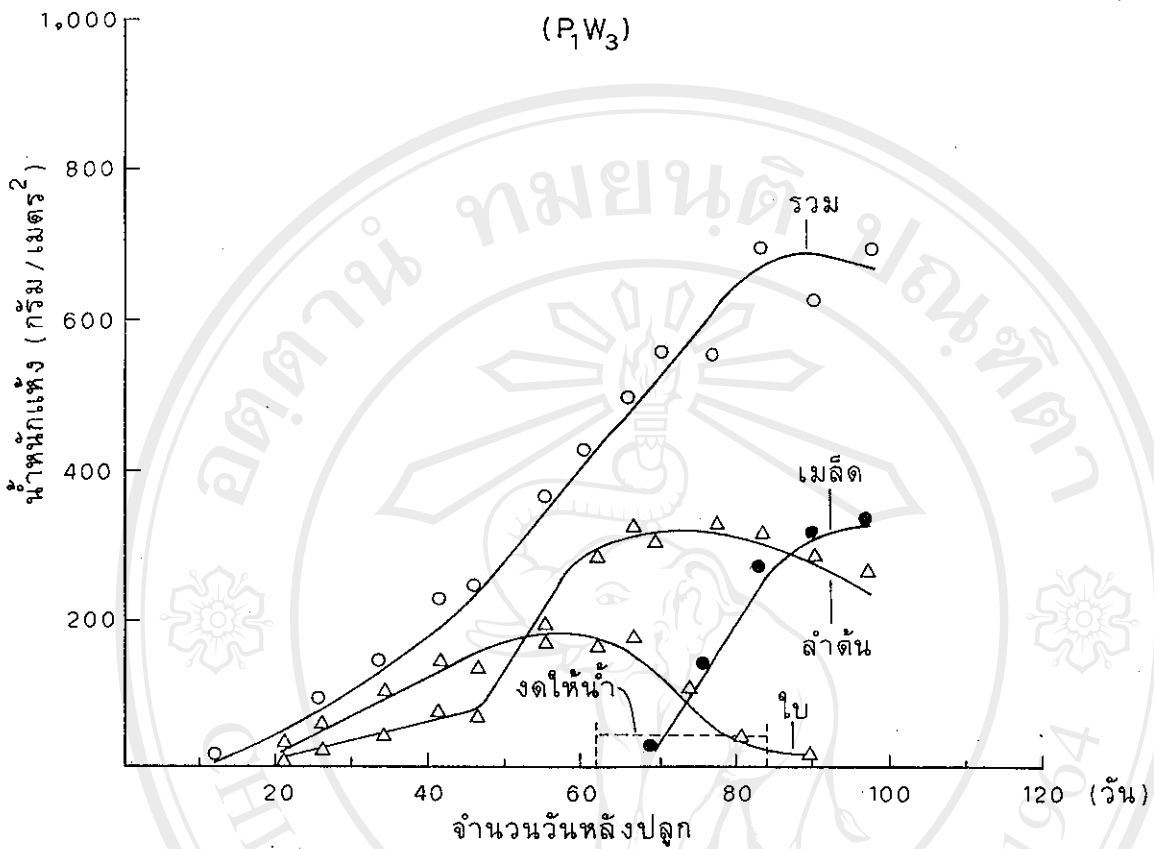
วันปลูก	สภาพการไถน้ำ	CGR.	LGR.	SGR.	GGR.
12 พ.ย 27	ไถน้ำพอเพียง	9.64±1.1	5.83±1.1	4.40±0.2	13.94±1.6
	งดช่วงต้งทอง	10.10±0.4	6.82±1.3	4.21±0.4	13.27±0.8
	งดช่วงคอกบาน	9.20±0.8	5.85±1.0	4.34±0.5	9.64±0.5
27 พ.ย 27	ถึงระยะเมล็ดเป็นนํ้านม				
	ไถน้ำพอเพียง	9.19±0.6	6.57±0.6	4.54±1.0	13.88±1.1
	งดช่วงต้งทอง	9.04±0.6	5.27±0.6	4.82±0.2	13.22±0.4
13 ธ.ค 27	งดช่วงคอกบาน	9.24±0.6	6.57±0.4	4.29±0.6	8.51±1.5
	ถึงระยะเมล็ดเป็นนํ้านม				
	ไถน้ำพอเพียง	10.03±0.9	6.43±0.6	4.71±0.5	13.61±2.0
13 ธ.ค 27	งดช่วงต้งทอง	9.25±0.6	5.71±0.6	4.36±0.3	10.92±0.7
	งดช่วงคอกบาน	9.49±0.5	6.14±0.2	4.36±0.8	7.31±1.1

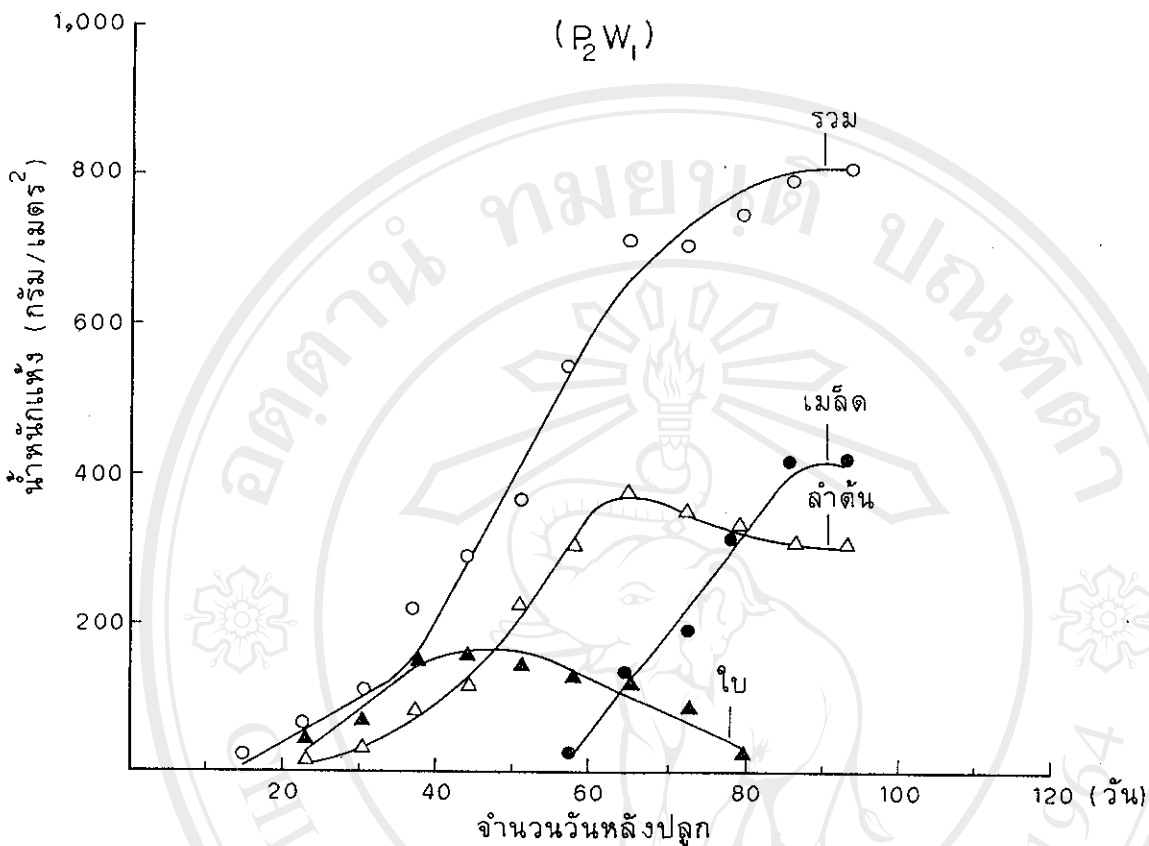
รูปที่ 1 การสะสมน้ำหนักแห้งของใบ, ลำต้น (stem and sheath) และ เมล็ด ตลอดจนน้ำหนักแห้งรวมทั้งหมดของข้าวสาสีซึ่งปลูกวันที่ 12 พ.ย 27 (P_1) เมื่อรักษาความชื้นในดินไม่ต่ำกว่า 50% AWCA ตลอดอายุ ; (W_1)

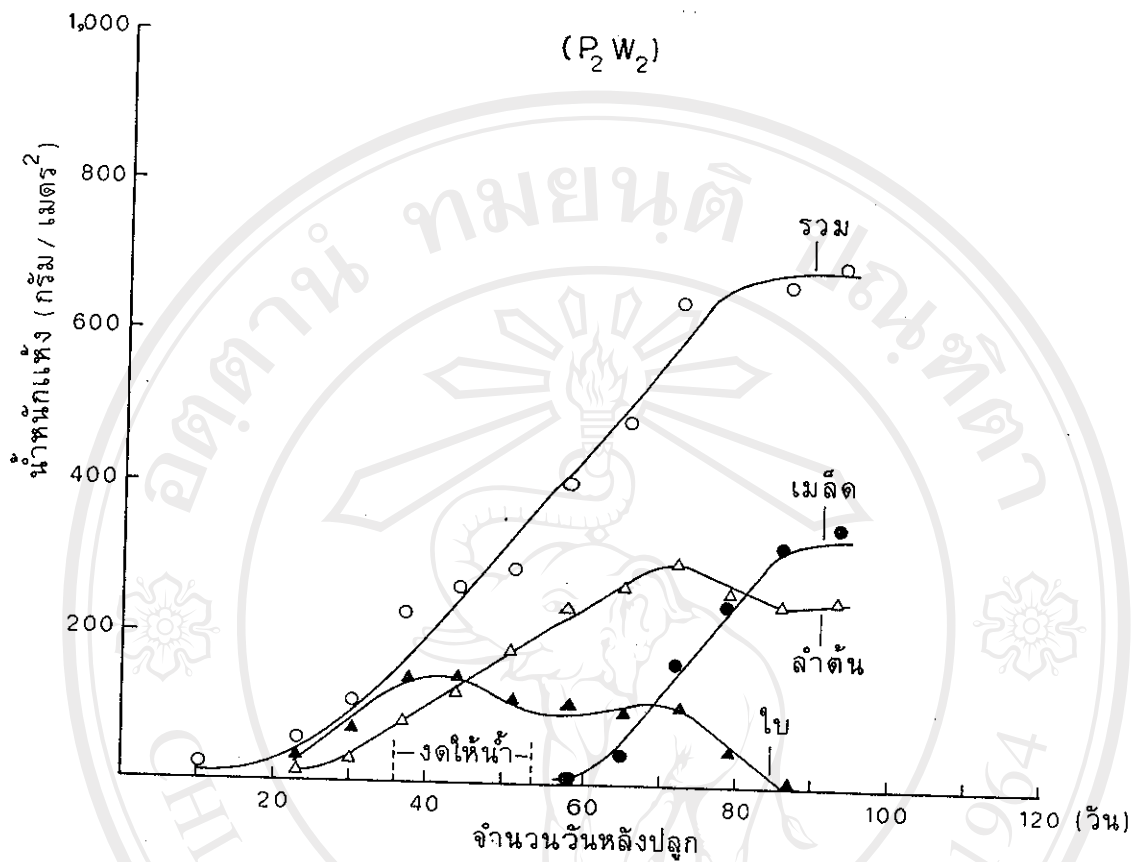
รูปที่ 2 การสะสมน้ำหนักแห้งของใบ, ลำต้น (stem and sheath) และ เมล็ด ตลอดจนน้ำหนักแห้งรวมทั้งหมดของข้าวสาลี ซึ่งปลูกวันที่ 12 พ.ย 2527 (P₂) เมื่อมีการรดให้น้ำช่วงตั้งท้อง ; (W₂)

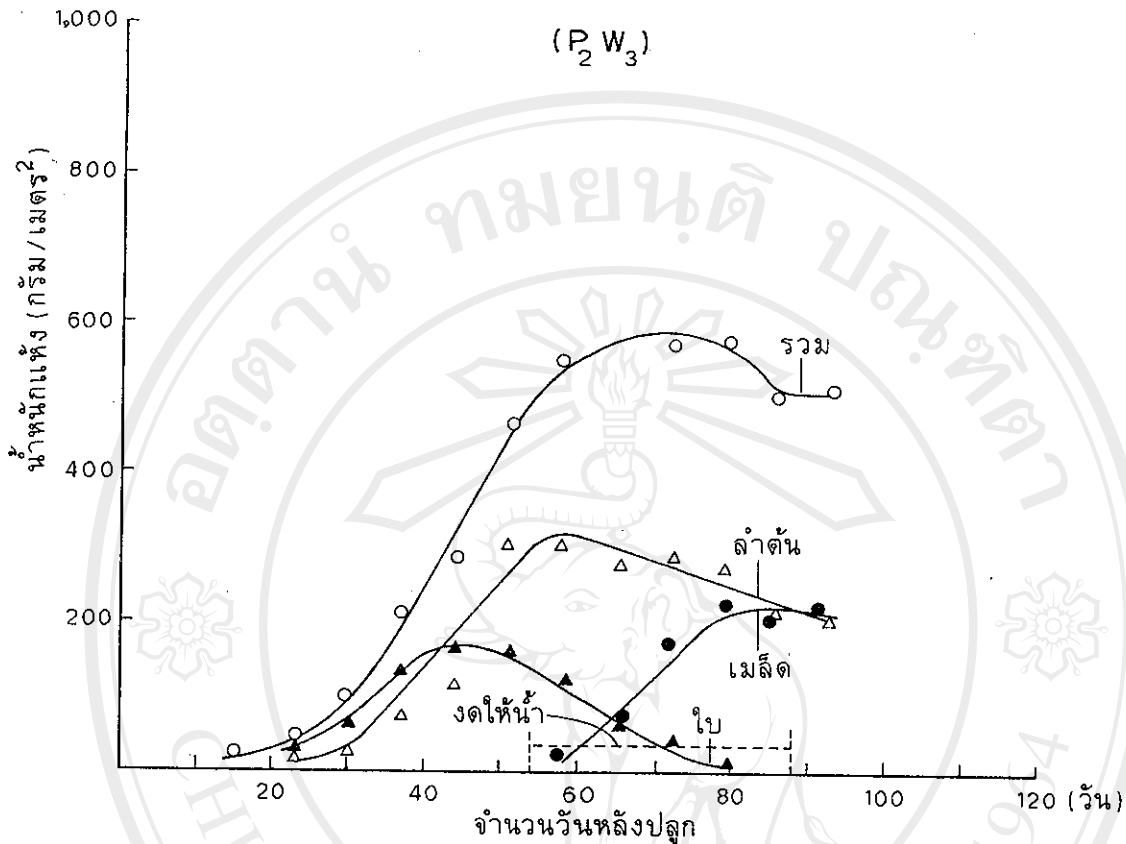
รูปที่ 3 การสะสมน้ำหนักแห้งของใบ, ลำต้น (stem and sheath) และเมล็ด ตลอดจนน้ำหนักแห้งรวมทั้งหมดของข้าวสาเลี ซึ่งปลูกวันที่ 2 พ.ย 27 (P₁) เมื่อมีการงดให้น้ำระยะดอกบานถึงเมล็ดเป็นน้ำนม ; (W₃)

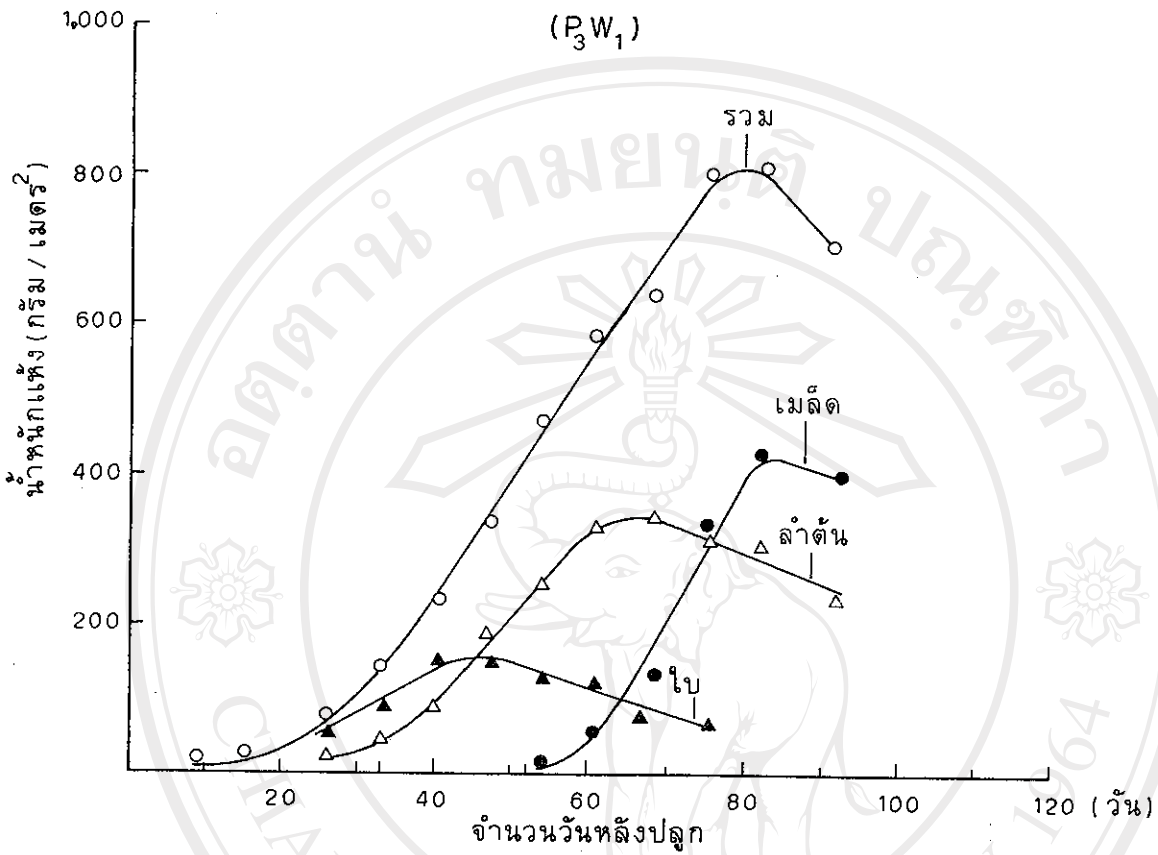
รูปที่ 4 การสะสมน้ำหนักแห้งของใบ, ลำต้น (stem and sheath) และเมล็ด ตลอดจนน้ำหนักแห้งรวมทั้งหมดของข้าวสาลี ซึ่งปลูกวันที่ 27 พ.ย 27 (P₂) เมื่อรักษาความชื้นในดินไม่ต่ำกว่า 50% AWCA ตลอดอายุ ; (W₁)

รูปที่ 5 การสะสมน้ำหนักแห้งของใบ, ลำต้น (stem and sheath) และเมล็ด ตลอดจนน้ำหนักแห้งรวมทั้งหมดของข้าวสาลี ซึ่งปลูกวันที่ 27 พ.ย. 27 (P₂) เมื่อมีการงดให้น้ำช่วงตั้งท้อง; (W₂)

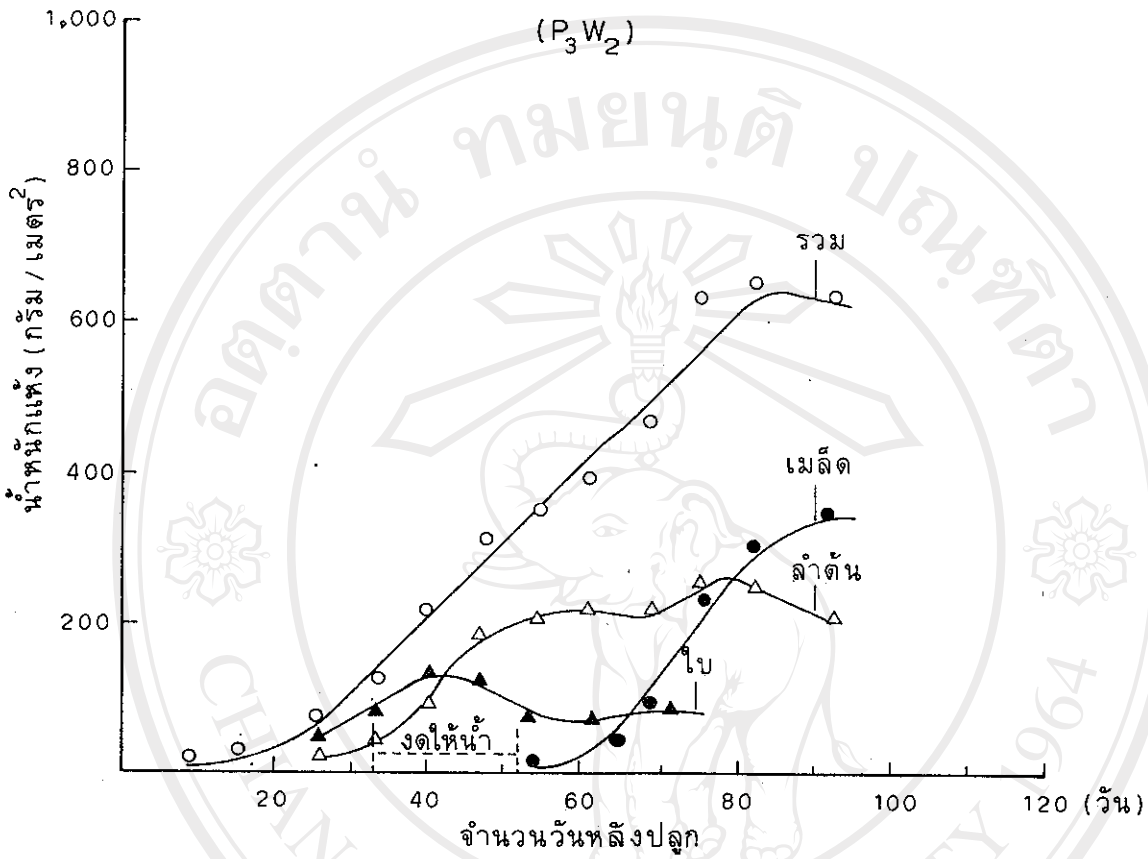

รูปที่ 6 การสะสมน้ำหนักแห้งของใบ, ลำต้น (stem and sheath) และ เมล็ด ตลอดจนน้ำหนักแห้งรวมทั้งหมดของข้าวสาลี ซึ่งปลูกวันที่ 27 พ.ย 27 (P₂) เมื่อมีการงดให้น้ำระยะดอกบาน ถึง ระยะเมล็ดเป็นน้านม; (W₃)

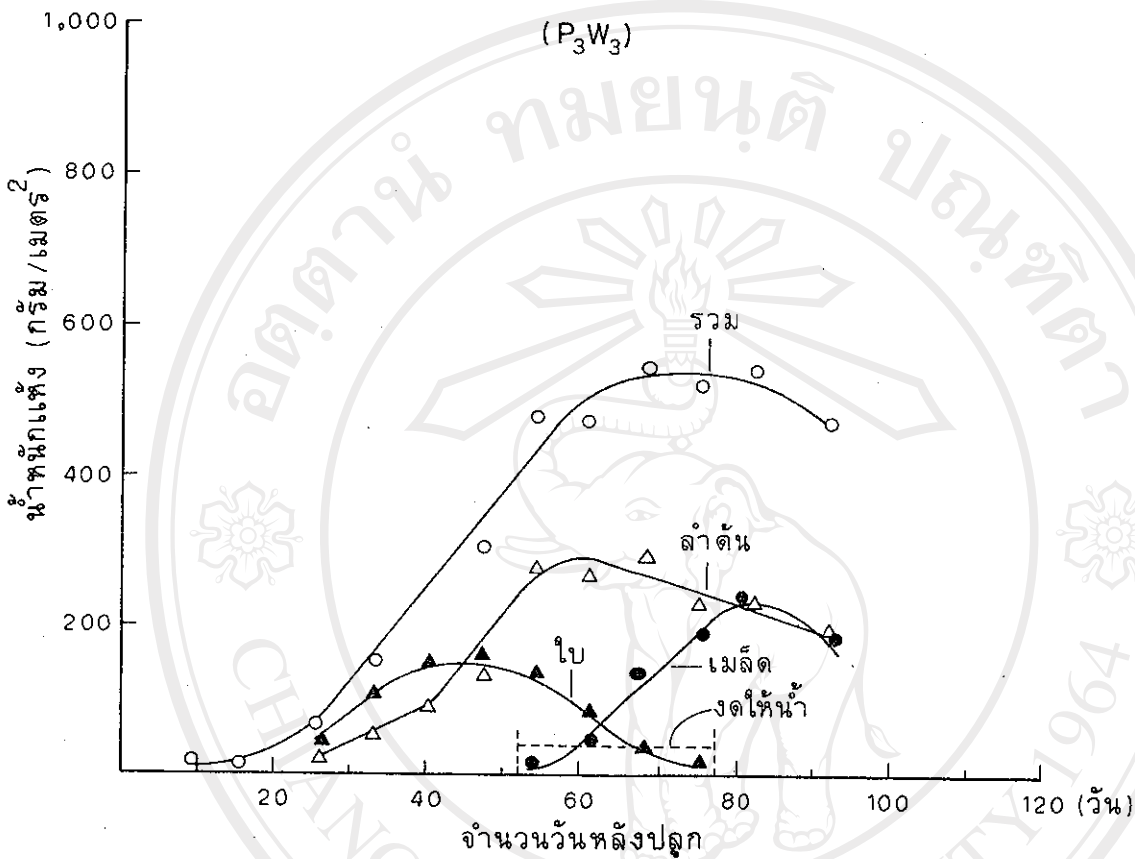

รูปที่ 8

การสะสมน้ำหนักแห้งของใบ, ลำต้น (stem, and sheath) และ เมลิ็ด ตลอดจนน้ำหนักแห้งรวมทั้งหมดของข้าวสาลี ซึ่งปลูกวันที่ 13 ธ.ค 27 (P_3) เมื่อมีการรักษาความชื้นในดินไม่ต่ำกว่า 50 % AWCA ตลอดอายุ; (W_1)

รูปที่ 7 การสะสมน้ำหนักแห้งของใบ, ลำต้น (stem and sheath) และ เมลิ็ด ตลอดจน น้ำหนักแห้งรวมทั้งหมดของข้าวสาลี ซึ่งปลูกวันที่ 13 ธ.ค 27 (P₃) เมื่อมีการงดให้น้ำช่วงตั้งท้อง ; (W₂)

รูปที่ 9

การสะสมน้ำหนักแห้งของใบ, ลำต้น (stem and sheath) และ เมล็ด ตลอดจนน้ำหนักแห้งรวมทั้งหมดของข้าวสาลี ซึ่งปลูกวันที่ 13 ธ.ค 27 (P₃) เมื่อมีการงดให้น้ำระยะดอกบานถึงเมล็ดเป็นน่านม : (W₃)

การพัฒนาการเจริญเติบโตของใบและลำต้น (ตารางที่ 1) จะเห็นว่าไหลผลสอดคล้องกับ CGR. ของข้าวสาลี กล่าวคือการพัฒนาพื้นที่ใบเริ่มเข้าสู่ช่วง linear growth phase เมื่ออายุ 21 - 23 วัน หลังปลูกพร้อมกัน แต่วันปลูก 13 ธันวาคม ในทุกการไถน้าในช่วงเวลาพัฒนาใบน้อยกว่าวันปลูก 12 พฤศจิกายน ประมาณ 10 - 15 วัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีการขาดน้ำในช่วงตั้งท้องจะเห็นผลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามอัตราการเจริญเติบโตของใบของทุกวันปลูกในแต่ละการไถน้าไม่มีความแตกต่างกัน โดยเฉลี่ยประมาณ 6.24 กรัมต่อตารางเมตรต่อวัน (ตารางที่ 4) สำหรับการเจริญเติบโตของลำต้นข้าวสาลี เริ่มมีการสะสมน้ำหนักแห้งพร้อมพร้อมกับการพัฒนาใบแต่หลังจากข้าวสาลีมีอายุประมาณ 38 - 43 วัน การเจริญเติบโตทางใบจะเริ่มลดลงในขณะที่ลำต้นยังมีการสะสมน้ำหนักแห้งที่สูงอยู่ (รูปที่ 1 - 9) อย่างไรก็ตามพบว่า การสะสมน้ำหนักแห้งไม่มีความแตกต่างกันในทุกวันปลูกและการไถน้า โดยข้าวสาลีมีอัตราการเจริญเติบโตของลำต้นเฉลี่ยประมาณ 4.44 กรัมต่อตารางเมตรต่อวัน เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อข้าวสาลีถูกตัดไถน้าช่วงตั้งท้องในทุกวันปลูก หลังจากมีการไถน้าข้าวสาลีสามารถยืดเวลาการแก่ของใบที่เหลือไปได้อีก 7 - 10 วัน และยังสามารถถ่ายเพนน้ำหนักแห้งไปสู่ลำต้นได้อีกด้วย (รูปภาพที่ 2, 5, 8) ส่วนการขาดน้ำช่วงดอกบานถึงระยะเมล็ดเป็นน้านม กลับพบว่าไม่สามารถชลอการแก่ของใบได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปัจจัยการสร้างองค์ประกอบผลผลิตส่วนอื่น ๆ อีกด้วย

การศึกษาวันออกรวงของข้าวสาลี

ช่วงปลูกหลังเดือนพฤศจิกายน เป็นต้นไปจะพบว่าการออกรวงจะเกิดขึ้นเร็วกว่าวันปลูก 12 พฤศจิกายน ประมาณ 10 - 12 วัน (รูปที่ 12 - 14) ทั้งนี้เนื่องจากอุณหภูมิของอากาศที่เริ่มสูงขึ้นตั้งแต่เดือนธันวาคมเป็นต้นไป (รูปภาพผนวกที่ 2) ทำให้เร่งข้าวสาลีออกรวงเร็วขึ้น โดยเฉพาะในวันปลูกกล้าเช้า ซึ่งผลการทดลองของ Ford(1982) ได้ยืนยันเช่นกัน จากการศึกษาโดยใช้ Growing Degree Day (GDD.) ในการทำนายวันออกรวงนั้นพบว่า ข้าวสาลีพันธุ์ Inia-66 ต้องการ GDD ประมาณ 996 - 1165 °C. นับตั้งแต่เริ่มปลูกถึงระยะออกรวงและ 1600 - 1860 °C. ตลอดอายุของข้าวสาลี

การเจริญเติบโตทางเมล็ดหรือการสะสมน้ำหนักแห้งของเมล็ด

หลังจากที่ลำต้นเริ่มมีการสะสมน้ำหนักแห้งสูงสุดซึ่งเกิดขึ้นประมาณ 65 - 70 วันหลังปลูก ชาวสาละเริ่มมีการตายเหี่ยวแห้งไปสู่มะลัด และในขณะเดียวกันมีการสะสมน้ำหนักแห้งที่ใบ และลำต้นก็เริ่มลดลงอีกด้วย (รูปที่ 1 - 9) การปลูกชาวสาละหลังเดือนพฤศจิกายนเป็นต้นไปจะทำให้อัตราการสะสมน้ำหนักเมล็ดเริ่มเข้าช่วง linear growth phase ก่อนวันปลูกในช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน ประมาณ 10 - 15 วันในทุกการไถน แต่เมื่อพิจารณาถึงช่วงเวลาที่จะสมกลับพบว่า ไม่แตกต่างกันคือ ประมาณ 39 - 40 วัน เป็นที่น่าสนใจว่าวันปลูก 12 พฤศจิกายนในทุกการไถน การเจริญทางเมล็ดจะเริ่มหลังจากที่น้ำหนักแห้งของลำต้นเกิดขึ้นสูงสุดแล้ว ซึ่งทำให้มีอัตราการสะสมน้ำหนักเมล็ดเฉลี่ยสูงถึง 12.3 กรัมต่อตารางเมตรต่อวัน สำหรับวันปลูกหลังปลูกปลายเดือนพฤศจิกายนไป เริ่มมีการเจริญเติบโตของเมล็ดในขณะที่ยังมีการสะสมน้ำหนักที่ลำต้นอยู่ (รูป 2, 3, 5, 6, 8, 9, และ 11) ลักษณะเช่นนี้ทำให้เกิดการแย่งสารสังเคราะห์ที่ระหว่างใบกับลำต้น ดังจะเห็นได้ว่าชาวสาละมีอัตราการสะสมน้ำหนักเมล็ดเฉลี่ยต่ำกว่า 10.6 กรัมต่อตารางเมตรต่อวัน ในทุกการไถน (ตารางที่ 1) ซึ่งเหมือนกับการศึกษาของ Carr และ Wardlaw ถ้าอยู่ในสภาพปลูกกลางแจ้งและยังมีการขาดน้ำรวมควยแล้วจะทำให้อัตราการสะสมน้ำหนักเมล็ดลดลงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากอิทธิพลดังกล่าวทำให้ประสิทธิภาพในการตายเหี่ยวแห้งไปสู่มะลัดลดลง ส่วนในสภาพน้ำอย่างพอเพียงจากผลการทดลองพบว่าใบแต่ละวันปลูกมีอัตราการสะสมน้ำหนักเมล็ดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยประมาณ 13.47 กรัมต่อตารางเมตรต่อวัน ซึ่งอาจว่าจำเป็นต้องปลูกชาวสาละลาช้าออกไปอาจทำให้ดินต้องมีการไถนอย่างพอเพียง และอาจมีแนวทางเพื่อเพิ่มผลผลิตได้โดยการเพิ่มจำนวนประชากรต่อพื้นที่ และโดยการปรับปรุงพันธุ์ให้ทนร้อนซึ่งควรมีการศึกษาต่อไป

การขาดน้ำช่วงดอกบานจนถึงเมล็ดเป็นนํ้าหนักของวันปลูก 13 ธันวาคม พบว่ามีอัตราการสะสมน้ำหนักเมล็ดต่ำสุดคือ 7.31 กรัมต่อตารางเมตรต่อวัน ทั้งนี้เนื่องจากคื่นพื้นที่ใบต่ำมากและมีช่วงเวลาเจริญทางใบสั้น โดยเฉพาะหลังออกทรงพบว่า การแยกของใบเกิดขึ้นรวดเร็วมาก ตลอดจนในสภาวะอุณหภูมิสูงทำให้เมล็ดมีการหายใจสูงขึ้น จึงเป็นสาเหตุให้ม้ออัตราการเจริญทางเมล็ดต่ำสุดซึ่งรายงานของ Bhuller (1984) และ Thorne *et al* (1968) ได้สนับสนุนเช่นกัน

การพัฒนาคัพภพืชใบและความสูง

การปลูกช่วงหลังพดศักราชใหม่ไม่ว่าสภาพของการขาดน้ำจะเป็นเช่นไร การเจริญเติบโตทางใบถูกเร่งให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และถึงจุดสูงสุดก่อนวันปลูกต้นเดือนพดศักราชจนถึง 10 - 15 วัน การเร่งการพัฒนาคัพภพืชใบทำให้คัพภพืชใบสูงสุด (LAI_m) ของวันปลูก 13 ธันวาคม มีค่าต่ำกว่าวันปลูกก่อน ๆ อย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาคัพภพืชใบในสภาพของการขาดน้ำในช่วงตั้งท้องของทุกวันปลูกมีผลทำให้ LAI_m มีค่าต่ำที่สุด (ตารางที่ 2 และรูปที่ 12 - 14) แสดงวาระระยะตั้งท้องนี้เป็นระยะที่การพัฒนา LAI_m ตอบสนองต่อการขาดน้ำมากที่สุด มีผลการทดลองยืนยันของ Fischer (1970) และ Waloszezyk and Focke (1981) เมื่อมีการให้น้ำเป็นปกติในเวลาต่อมาพบว่า การแก่ตายของใบข้าวสาลีใช้เวลานานกว่าจะเปรียบเทียบกับกรณีให้น้ำพอเพียงก็ตาม ซึ่ง Monotti et al (1983) เสนอว่าเป็นการเพิ่ม Leaf Area Duration นั้นเอง ส่วนการขาดน้ำในช่วงดอกบานถึงเมล็ดเป็นนํ้านของทุกวันปลูกมีผลทำให้การแก่ของใบเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก และไม่สามารถฟื้นตัวได้แม้มีการให้น้ำอีกในภายหลัง (รูปที่ 10 - 12)

ความสูงของต้นข้าวสาลีลดลงเมื่อปลูกในหลายออกไปในทุกการให้น้ำ ถ้าปลูกข้าวสาลีตั้งแต่ปลายเดือนพดศักราชเป็นต้นไป มีอิทธิพลทำให้ความสูงของข้าวสาลีลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะขาดน้ำในช่วงตั้งท้องมีผลทำให้ความสูงลดลงมากที่สุด (ตารางที่ 3) ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า การยืดตัวของปล่องข้าวสาลีจะตอบสนองต่ออุณหภูมิและการขาดน้ำมากที่สุดในช่วงหลังแตกกอจนถึงตั้งท้อง ซึ่งมีรายงานสนับสนุนเช่น Robins (1962); Day (1970); Campbell (1980); O'Toole (1983)

องค์ประกอบผลผลิตของข้าวสาลี

วันปลูกและการให้น้ำไม่มีอิทธิพลร่วมกันควบคุมจำนวนรวงต่อตารางเมตร (ตารางที่ 4) ผลการทดลองนี้พบว่าวันปลูก 27 พดศักราช มีจำนวนรวงต่อตารางเมตรสูงสุดในทุกการให้น้ำ ซึ่งตามความเป็นจริงควรจะเป็นวันปลูก 12 พดศักราช เพราะว่ามีช่วงเวลาการพัฒนาคัพภพืชใบเติบโตยาวนานและอยู่ในสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมกว่า (ตารางภาคผนวกที่ 1) สันนิษฐานว่าความผิดปกตินี้เกิดจากช่วงวันปลูก 12 พดศักราช มีการลมของตน (lodging) หลังออกรวงทำให้จำนวนหน่อที่โผล่ลงถึงแม้ว่าการลมของตนข้าวสาลีเกิดกับแปลงที่ให้น้ำพอเพียงมากกว่าแปลงที่งดให้น้ำ แต่การขาดน้ำในช่วงตั้งท้องของทุกวันปลูกมีผลทำให้จำนวนรวงลดลงมาก

ตารางที่ 2 แสดงดัชนีพื้นที่ใบสูงสุดของข้าวสาลี (LAI_m) ในแต่ละช่วงวันปลูกของการไถน้าที่แตกต่างกัน

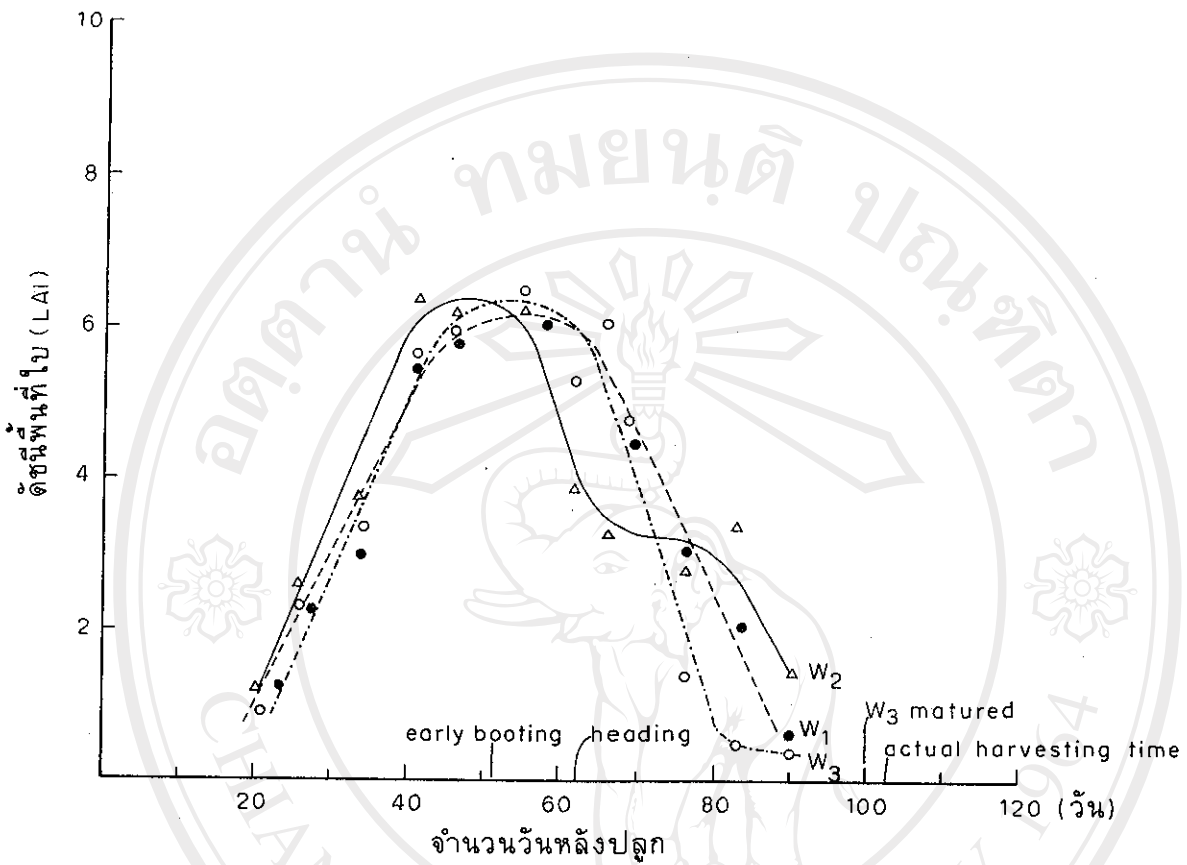
สภาพการไถน้า	วันปลูก			เฉลี่ย
	12 พ.ย	27 พ.ย	13 ธ.ค	
ไถน้าพอเพียง	6.33	7.48	5.59	6.47 A'
งคช่วงตงทอง	6.34	5.92	4.03	5.43 B'
งคช่วงคอกบานถึงเมล็ดเป็นน้านม	6.44	7.96	4.86	6.42 A'
เฉลี่ย	6.37 A	7.12 A	4.83 B	

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยในกลุ่มเดียวกันที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยวิธี Least Significant Difference

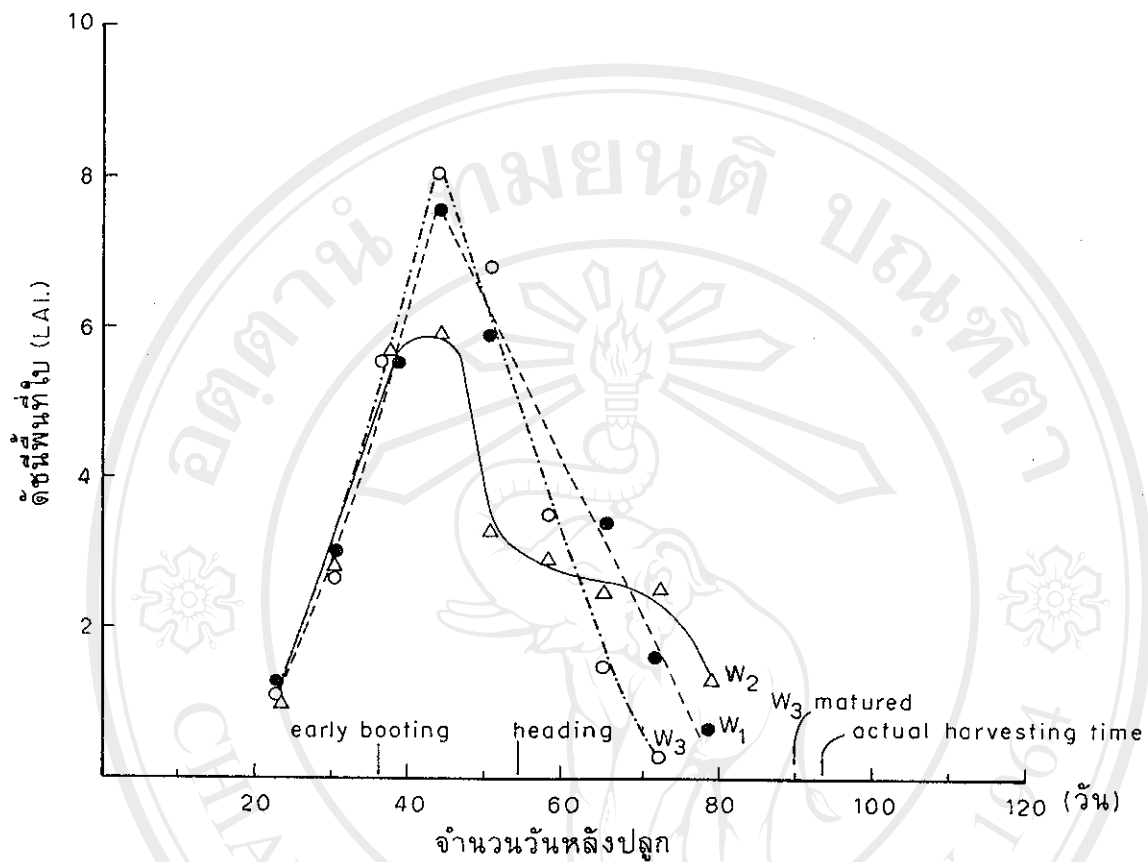
ตารางที่ 3 แสดงความสูงของลำต้นข้าวสาลี (ซม.) ในแต่ละช่วงวันปลูกของการไถน้าที่แตกต่างกัน

สภาพการไถน้า	วันปลูก			เฉลี่ย
	12 พ.ย	27 พ.ย	13 ธ.ค	
ไถน้าพอเพียง	97.48 a*	96.74 a	88.32 b	94.18 A'
งคช่วงตงทอง	89.94 b	81.74 c	70.06 d	80.58 C'
งคช่วงคอกบานถึงเมล็ดเป็นน้านม	98.40 a	87.32 b	88.39 b	91.37 B'
เฉลี่ย	95.27 A	88.60 B	82.26 C	

* ดูหมายเหตุตารางที่ 2

รูปที่ 10 ดัชนีพื้นที่ใบ(LAI) ของวันปลูก 12 พฤศจิกายน 2527 ในแต่ละการทดลอง การให้น้ำ : W₁ = รักษาความชื้นในดินไม่ต่ำกว่า 50% AWCA ตลอดอายุ W₂ = งดให้น้ำช่วงตั้งท้อง W₃ = งดให้น้ำระยะดอกบาน ถึง เมล็ดเป็นน้านม

รูปที่ 11 ดัชนีพื้นที่ใบ (LAI) ของวันปลูก 27 พฤศจิกายน 2527 ในแต่ละการทดลอง การให้น้ำ ; W₁ = รักษาความชื้นในดินไม่ต่ำกว่า 50% AWCA.
 W₂ = งดให้น้ำช่วงตั้งท้อง
 W₃ = งดให้น้ำระยะดอกบาน ถึง เมล็ด เป็นน้านม

รูปที่ 12 ดัชนีพื้นที่ใบ (LAI.) ของวันปลูก 13 ธันวาคม 2527 ในแต่ละการทดลอง การให้น้ำ : W₁ - รักษาความชื้นในดินไม่ต่ำกว่า 50% AWCA.
W₂ - งดให้น้ำช่วงตั้งท้อง
W₃ - งดให้น้ำระยะดอกบานถึง เมล็ดเป็นน้านม

มากที่สุด ส่วนการขาดน้ำช่วงดอกบานถึงเมล็ดเป็นนํ้านม ก็ยังมีจำนวนรวงต่อตารางเมตรต่ำกว่า การไถนํ้าอย่างเพียงพอในทุกวันปลูก (ตารางที่ 4) ทั้งนี้เกิดจากการขาดน้ำจึงทำให้จำนวนหน่อ ที่ไถรวงที่ยังมีอายุน้อยตายไปก่อน Jensen และ Mogensen (1985) ได้รายงานสนับสนุนว่า ความเสียหายจะมีมากขึ้น ถ้าการขาดน้ำเกิดขึ้นในช่วงหลังแตกกอถึงตั้งท้อง

สำหรับจำนวนเมล็ดต่อรวงนั้น พบว่าวันปลูก 12 พฤศจิกายนในสภาพนํ้าพอเพียงมี จำนวนเมล็ดต่อรวงสูงสุด (ตารางที่ 6) สาเหตุเนื่องมาจากวันปลูกช่วงนี้มีการพัฒนาทางใบและลำต้น ที่ยาวนานกว่า และในช่วงหลังออกรวงมีโอกาสรอบกับสภาวะอุณหภูมิสูง และความชื้นสัมพัทธ์ อากาศที่น้อยกว่าของวันปลูกลาซาออกไปอีกด้วย สำหรับอิทธิพลการขาดน้ำช่วงตั้งท้องในทุกวันปลูก ถึงแม้ว่าไม่มีผลแตกต่างกันแต่จำนวนเมล็ดต่อรวงยังคงต่ำกว่าการไถนํ้าพอเพียง ทั้งนี้อาจเกิดจาก การขาดน้ำทำให้การสร้างจำนวนดอกย่อยต่อรวงลดลง (ตารางที่ 5) (Fischer, 1970; Innes and Blackwoel, 1972) สำหรับการขาดน้ำช่วงดอกบานถึงระยะเมล็ดเป็นนํ้านม พบว่า วันปลูกตั้งแต่หลังเดือนพฤศจิกายนไปยิ่งทำให้จำนวนเมล็ดต่อรวงลดลงต่ำสุด ทั้งนี้อาจเกิดจากทั้ง อิทธิพลของอุณหภูมิสูงที่เกิน 30 - 32 °C. และการขาดน้ำช่วงนี้ส่งผลต่อการผสมเกสร (Bingham, 1966; Hoshikawa, 1959; Saini and Spinall, 1982; and Fischer, 1983) นอกจากนี้ยังมีผลจากจำนวนดอกย่อยต่อรวงที่ลดลงเมื่อปลูกลาซาส่งเสริมอีกด้วย (ตารางที่ 5) จึงทำให้ความเสียหายรุนแรงมากขึ้น (ตารางที่ 6)

ส่วนนํ้าหนัก 1,000 เมล็ดหรือขนาดของเมล็ด ซึ่งเป็นองค์ประกอบผลผลิตตัวสุดท้าย ก็ยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมรวมกันระหว่างวันปลูกและการไถนํ้าเช่นกัน กล่าวคือ วันปลูกหลัง เดือนพฤศจิกายนใบในทุกการไถนํ้ามีแนวโน้มทำให้ขนาดเมล็ดใหญ่กว่าเมล็ดข้าวสาลีที่ปลูกต้นเดือน พฤศจิกายน ซึ่งเมื่อพิจารณาถึง GGR และ LAI. หลังออกรวงของวันปลูก 12 พฤศจิกายนแล้ว นํ้าจะมีขนาดเมล็ดใหญ่กว่าแต่ผลกลับตรงกันข้าม ทั้งนี้สันนิษฐานว่าเกิดจากการมีจำนวนเมล็ดต่อ รวงสูงกวานนเอง ทำให้การถ่ายเทนํ้าหนักแห้งไปสู่รวงมีการกระจายเฉลี่ยกันไป ทำให้เกิดผล ดังกล่าวขึ้น (ตารางที่ 7) เป็นที่น่าสังเกตว่าในสภาพขาดน้ำช่วงตั้งท้องมีขนาดเมล็ดใหญ่กว่า การไถนํ้าอื่น ๆ โดยเฉพาะผลที่เกิดกับวันปลูก 13 ธันวาคม ซึ่งพบว่ามีขนาดเมล็ดใหญ่ที่สุด ทั้งนี้เกิดจากข้าวสาลีมีการยืดอายุของใบหลังออกรวงออกไป ทำให้สามารถสร้างสารสังเคราะห์ เพื่อถ่ายเทไปสู่เมล็ดที่เหลือในรวงไถนานขึ้น (Fischer, 1970 และ Monotti et al, 1983) มีความคิดเห็นตรงกัน อีกทั้งยังเกิดจากการปรับตัวของข้าวสาลีเพื่อชดเชยนํ้าหนักแห้งที่ขาดไป

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนรวงต่อตารางเมตรของข้าวสาลีในแต่ละช่วงวันปลูกของการไถำที่แตกต่างกัน

สภาพการไถำ	วันปลูก			เฉลี่ย
	12 พ.ย	27 พ.ย	13 ธ.ค	
ไถำพอเพียง	371	474	468	438 A'
งดช่วงตั้งท้อง	285	382	358	342 C'
งดช่วงดอกบานถึงเมล็ดเป็นน้ำนม	330	446	416	380 B'
เฉลี่ย	329 B	434 A	414 A	

* คู่มือหมายเหตุตารางที่ 2

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนดอกย่อยต่อรวงของข้าวสาลีในแต่ละช่วงวันปลูกของการไถำที่แตกต่างกัน

สภาพการไถำ	วันปลูก			เฉลี่ย
	12 พ.ย	27 พ.ย	13 ธ.ค	
ไถำพอเพียง	19.50	18.75	18.12	18.79 A'
งดช่วงตั้งท้อง	15.00	14.75	13.25	14.33 C'
งดช่วงดอกบานถึงเมล็ดเป็นน้ำนม	18.25	17.75	15.38	16.96 B'
เฉลี่ย	17.58 A	16.92 B	15.58 C	

* คู่มือหมายเหตุตารางที่ 2

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนเมล็ดตอรวงของข้าวสาลีในแต่ละช่วงวันปลูกของการไถนํ้าที่แตกต่างกัน

สภาพการไถนํ้า	วันปลูก			เฉลี่ย
	12 พ.ย	27 พ.ย	13 ธ.ค	
ไถนํ้าพอเพียง	30.35 a *	28.31 a	29.33 a	29.33 A'
งดช่วงตงทอง	25.72 b	25.02 b	26.60 b	25.78 B'
งดช่วงคอกบานถึงเมล็ดเป็นนํ้านม	26.98 a	21.72 c	24.34 c	24.34 C'
เฉลี่ย	27.68 A	25.02 C	26.75 B	

* คู่มือหมายเหตุตารางที่ 2

ตารางที่ 7 แสดงน้ำหนัก 1,000 เมล็ด (กรัม) ของข้าวสาลีในแต่ละช่วงวันปลูกของการไถนํ้าแตกต่างกัน

สภาพการไถนํ้า	วันปลูก			เฉลี่ย
	12 พ.ย	27 พ.ย	13 ธ.ค	
ไถนํ้าพอเพียง	28.76 c *	28.82 c	33.97 b	30.52 B'
งดช่วงตงทอง	36.41 b	35.81 b	38.13 a	36.57 A'
งดช่วงคอกบานถึงเมล็ดเป็นนํ้านม	24.87 d	21.19 d	20.45 d	22.17 C'
เฉลี่ย	30.01 A	28.40 B	30.85 A	

* คู่มือหมายเหตุตารางที่ 2

อันเนื่องจากการสูญเสียจำนวนรวงต่อตารางเมตร และจำนวนดอกย่อยต่อรวงในช่วงตั้งท้อง จึงทำให้ขนาดเมล็ดใหญ่กว่าอย่างเห็นได้ชัดเจน (ตารางที่ 7) สำหรับในสภาวะขาดน้ำช่วงดอกบานถึงระยะเมล็ดเป็นน้ำนม พบว่าวันปลูกลาซาหลังเดือนพฤศจิกายนไปมีแนวโน้มให้ขนาดเมล็ดเล็กที่สุด ทั้งนี้อาจเกิดจากการแก่ของใบที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและไม่สามารถฟื้นตัวได้ตลอดจนเมล็ดมีการหายใจสูงขึ้น เนื่องจากอุณหภูมิสูงจึงส่งผลให้ขนาดเมล็ดเล็กหรือน้ำหนัก 1,000 เมล็ดที่ต่ำที่สุด (ตารางที่ 7) (Day, 1970)

ผลผลิตของข้าวสาลี

เนื่องจากอิทธิพลของวันปลูกและการไถนាំมีผลรวมกันในการควบคุมการพัฒนาระยะเจริญเติบโต ดังนั้นจึงเกิดผลกระทบต่อผลผลิตเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 8) พบว่าผลผลิตของช่วงปลูกภายในเดือนพฤศจิกายนในสภาพขาดน้ำช่วงตั้งท้องสูงกว่าผลผลิตในวันปลูก 13 ธันวาคม ทั้งนี้เนื่องจาก LAI_m สูงกว่า มีจำนวนรวงต่อตารางเมตรมากกว่าตลอดจนอัตราการสะสมน้ำหนักเมล็ดสูงกว่านั่นเอง แต่อย่างไรก็ตามการขาดน้ำในระยะดอกบานถึงระยะเมล็ดเป็นน้ำนมมีแนวโน้มทำให้ผลผลิตข้าวสาลีลดลงต่ำสุด โดยเฉพาะเมื่อปลูกลาซาออกไปซึ่งนี้เกิดจากประสิทธิภาพในการถ่ายเทน้ำหนักสู่เมล็ดต่ำกว่ามาก ทำให้น้ำหนัก 1,000 เมล็ดต่ำสุดนอกจากนี้พบว่า ยังมีจำนวนเมล็ดต่อรวงต่ำสุดอีกด้วย (ตารางที่ 1, 6 และ 7)

ตารางที่ 8 แสดงผลผลิต (ต้นต่อเฮกตาร์) ของข้าวสาลีในแต่ละช่วงวันปลูกและการไถนាំที่แตกต่างกัน

สภาพการไถนាំ	วันปลูก			เฉลี่ย
	12 พ.ย	27 พ.ย	13 ธ.ค	
ไถนាំพอเพียง	4.49 a *	3.86 b	4.11 b	4.15 A'
งดช่วงตั้งท้อง	3.44 c	3.40 c	2.67 d	3.17 B'
งดช่วงดอกบานถึงเมล็ดเป็นน้ำนม	2.21 e	2.09 e	2.20 e	2.17 C'
เฉลี่ย	3.38 A	3.11 B	2.99 B	

* ดูหมายเหตุตารางที่ 2

จากผลการทดลองครั้งนี้พบว่าวันปลูก 12 พฤศจิกายน ในสภาพที่น้ำอย่างพอเพียง สามารถให้ผลผลิตสูงถึง 4.49 ตันต่อเฮกตาร์ และเป็นที่น่าสนใจที่สุดคือประการหนึ่งว่า ในสภาพที่น้ำอย่างพอเพียงนี้ ผลผลิตของวันปลูกลาซาไปถึงเดือนธันวาคม ก็ยังให้ผลผลิตสูงอยู่เมื่อเปรียบเทียบกับผลผลิตที่มีการขาดน้ำเกือบเท่าตัว ดังนั้นหากจำเป็นต้องปลูกข้าวสาลีลาซาไปถึงเดือนธันวาคมแล้ว เช่นปลูกตามหลังยววนาปีพื้นที่หมัก ควรเลือกปลูกเฉพาะพื้นที่ที่น้ำพอเพียงตลอดอายุข้าวสาลีเท่านั้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved